

звукове, борби и оглушителен гърмеж съ малки и голъми пищови. Показатъ ли се предъ манастира — камбанитъ, клепалата и желъзнитъ дъски, окачени въ сводоветъ на манастирското здание, зазвацияваха тържествено като да се посрещатъ хаджии. Игуменътъ и братята посрещаха младитъ гости и тържествено пѣяха „Христосъ Возкресе“. Следъ църквата младежъта струваше поклони и цѣлуваше подъ редъ ржка на игумена и на братята. Гоститъ слагаха краваитъ и яйцата въ единъ хубавъ кошъ (панеръ), а паритъ пущаха въ църковната касичка. Следъ това тѣ отиваха въ стаята на игумена, гдето получаваха по едно червено яйце и шекеръ (захаръ). На пладне гоститъ се нареждаха на дългитъ маси въ трапезарията до магерницата. Наядаха се юнашки; тукъ даваха по чаша вино. Следъ това ги пускаха свободно въ двора и въ всички стаи на сградата. Нѣмаше момче да не се качи на камбанарията и по нѣколко пѣти да чукне по клепалата и разлюлъ езикътъ на камбанитъ, чиито приятни звукове отекваха отъ околнитъ планини и достигаха на 5 километра, до самото село.

Като се налудуватъ поклонниците изъ манастира и като изгърмятъ всичкия си барутъ, тѣ съ пѣсни, тичове, борби, смѣхове се връщаха изморени въ бащини къщи.

На втория и третия день на Възкресение Христово на хорището се събираше цѣлото село. На една страна играеше хоро, на друга имаше надхвърляне на камъни, на трета се играеше на „прескочи магаре“, а на четвърта скрибуцаше висока и опасна въртушка. На въртушката можеха да се качатъ само най-пъргавитъ и най-опитнитъ; несръчнитъ отхвъркваха отъ нейнитъ краища и падаха като топки по земята.

Народътъ при плодородни години живѣеше весело и безгрижно, далечъ отъ голъми мечти.

Въ село Мариино е имало винаги лица, посветени въ народното дѣло за освобождение, било въ Велчовата завѣра, било въ Априлското въстание, но събитията ги изпреварили.

Относно нравитъ, обичаитъ, облѣклото и говора не ще кажемъ нищо особено. Всичкитъ тѣзи нѣща, както и народнитъ пѣсни сж еднакви съ онѣзи изъ другитъ села въ Котловината. Женитъ въ село носѣха сокаи до 1866 г., когато дошла заповѣдъ, че това женско труфило се забранява. Отъ тогава сокаитъ изчезнали.

Читалище. — Въ Мариино е основано презъ 1892 г. читалище „Свѣтълина“. Членове 45, бюджетъ 7,829 лв.; фондове и влогове 16,000 лв., библиотека 565 тома. Помѣщава се въ широка стая на общинското управление, гдето е приспособена сцена за представления. Купено е мѣсто и е приготвенъ планъ, както и срѣдства за издигане голъмъ селски домъ, въ който ще се помѣстватъ общината, читалището и кооперацията.